

РЕШЕНИЕ

№ 3403

гр. София, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 24.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **8023** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Кооперация „И. Л. – С.“ срещу Заповед № РА-18-71/29. 07. 2022 г., издадена от главния архитект на Столична община. С посочения административен акт на основание чл. 57а, ал. 1, т. 6, пр. второ, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ във вр. с чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните, монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столичната община е наредено на „Искра – 21“ АД да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект „Павилиони за търговски и обслужващи дейности /промишлени стоки – тип А, В и С - 6 броя“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4361.35, УПИ II /нов УПИ VI – 35/, кв. 47, м. „ж.к. Л. – 3 м.р.“ - С..

С Определение № 135/ 05. 01. 2023 г. материалите по адм. дело № 8029/ 2022 г. по описа на Административен съд – София град са присъединени към материалите по настоящото адм. дело № 8023/ 2022 г. по описа на Административен съд – София град. С Определение № 217/ 09. 01. 2023 г. съдът е конституирал като жалбоподател по делото и дружеството „Искра – 21“ АД, наред с Кооперация „И. Л. – С.“.

В жалбите се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание Кооперация „И. Л. – С.“ не изпраща процесуален

представител. Оспорващото лице „Искра – 21“ АД се представлява от синдика Т. И., който поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалваната заповед.

Ответникът – главният архитект на Столична община чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбите и моли същите да бъдат отхвърлени.

Административен съд София - град, след като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Във връзка с правомощията им по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ, на 03. 06. 2022 г. длъжностни лица от район „Л.“ извършили проверка на място и по документи на преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, а именно: „Павилиони за търговски и обслужващи дейности / промишлени стоки - тип А, В и С - 6 броя, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4361.35, УПИ II /нов УПИ VI-357, кв. 47, м."ж.к. Л. — Зм.р.“, [населено място]. При проверката било установено, че имотът, в който е разположен преместваемият обект, съгласно Нотариален акт за собственост върху недвижим имот № 137, том I, рег. № 22734, дело No 596/1999г. и Договор от 23. 03. 2005 г. за продажба на недвижим имот - частна общинска е собственост на “Искра - 21” АД. Административният орган е приел също, че преместваемият обект е собственост на “Искра - 21” АД. Същият представлява поставени на северозападната част на поземления имот, на границата с поземлен имот с идентификатор 68134.4361.36 павилиони. Съгласно одобрения проект се предвижда поставяне на три типа павилиони - А, В и С, общо шест броя, като един павилион тип А, два павилиона тип В и два павилиона тип С се поставят в югозападния ъгъл на поземления имот, а един павилион – тип В се поставя в северозападния ъгъл на имота. Размерите на павилиони тип А и тип В са: дължина - 4.80м и широчина - 3.00м, а на павилион тип С: дължина - 4.80м и широчина - 4 метра. Височината на павилионите е от 2,40 м. до 3 метра. Конструкцията на павилионите представлява метална рамка от стоманени профили, монтирана върху бетонова настилка, посредством анкерни болтове. Фасадите са изпълнени от стенни термопанели, захванати за металната рамка, а покривът OSB плоскости и битумна хидроизолация. Монтирани са врати и витрини от ПВЦ дограма.

При извършената проверка на място е установено, че търговските обекти в преместваемия обект са запазени с ел. енергия и се ползват по предназначение за търговска дейност. Процесният обект е поставен съгласно разрешение за поставяне № 106/ 26. 08. 2013 г. на главния архитект на район “Л.”.

При изследване на документите е констатирано, че за преместваемия обект няма валидно разрешение за поставяне. Издаденото разрешение за поставяне № 106/26.08.2013г. на главния архитект на район „Л.“ е с изтекъл срок.

Поради това е прието, че е налице незаконосъобразно поставен преместваем обект, монтиран без валидно разрешение за поставяне, съгласно чл. 56, ал. 2 от ЗУТ.

За посочените обстоятелства е съставен констативен акт № 102/ 03. 06. 2022 г., който е изпратен на синдика на „Искра - 21“ АД. Постъпило е възражение срещу констативния акт, което е прието от административния орган за неоснователно.

Поради това главният архитект на район „Л.“ при Столична община издал оспорената

Заповед № РА-18-71/29. 07. 2022 г., с която на основание чл. 57а, ал. 1, т. 6, пр. второ, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ във вр. с чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните, монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столичната община е наредено на „Искра – 21“ АД да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект „Павилиони за търговски и обслужващи дейности /промишлени стоки – тип А, В и С - 6 броя“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4361.35, УПИ II /нов УПИ VI – 35/, кв. 47, м. „ж.к. Л. – 3 м.л.“ - С..

В хода на съдебното производство е допусната и изготвена съдебно-техническа експертиза, от чието заключение се установява, че процесният обект не е закрепен трайно към земята, като металната конструкция е захваната за бетоновата настилка с анкерни болтове, които позволяват във всеки един момент конструкцията да бъде демонтирана. Посочено е също, че всеки един от процесните 6 павилиона е отделен модул, който може да се повдигне, транспортира и монтира на друго място с едрогабаритна техника, без да се нарушава неговата конструктивна цялост и съответно – да бъде използван по предназначение. Отразено е, че след демонтирането на модулите на терена ще оставена изпълнената бетонова настилка с височина над терена около 15 см, която трябва да бъде премахната /разрушена/ с цел възстановяване на първоначалното състояние на терена на имота, на който са монтирани. Посочено е също, че за процесните павилиони има изготвен индивидуален проект след одобрена схема за поставянето им, с проекти по части архитектура, конструктивен, електроинсталация, водопровод и канализация, отопление и вентилация и план за безопасност и здраве. Въз основа на проектната документация е издадено Разрешение за поставяне № 106/ 26. 08. 2013 г. на Столична община, район Л..

Вещото лице е дало заключение, че процесният обект представлява преместваем обект по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ и не е строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Всеки един от тези павилиони е отделен модул, който може да се транспортира и монтира на друго място с едрогабаритна техника, без да се нарушава неговата конструктивна цялост и съответно – да бъде използван по предназначение.

При постановяване на своя акт съдът изцяло се довери на заключението на съдебно-техническата експертиза, тъй като е изготвено от компетентно вещо лице и отговаря в пълнота на поставените задачи.

При така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбите са депозираны в срок от надлежни страни и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, поради което са процесуално допустими. Разгледани по същество, жалбите са неоснователни, поради следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган - главният архитект на Столична община, което се установява от т. 1.35 на Заповед № СОА21-РД09-455 от 22. 03. 2021 г., с която на основание чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ кметът на Столична община е делегирал на главния архитект на Столична община правомощията си за издаването на заповеди за премахване на обектите по чл. 56, ал. 1, чл. 57, ал. 1 от ЗУТ. Последното е допустимо съгласно § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ, според

която разпоредба кметът на общината може да предостави свои функции по този закон на главния архитект на общината.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 от АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част, както и подробно описание на преместваемия обект и неговото местонахождение.

В хода на административното производство не са допуснати и нарушения на административнопроизводствените правила по ЗУТ. Релевантните по случая факти са обосновано установени и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на оспорващите лица в производството по издаване на оспорената заповед.

От събраните по делото доказателства се установява, че между Кооперация „И. Л. – С.“ и „Искра – 21“ АД е налице неприключил спор за собственост върху процесните павилиони. Посоченото обстоятелство обаче не означава, че с определянето на „Искра – 21“ АД като лице, което следва да премахне преместваемия обект, административният орган е допуснал съществено процесуално нарушение, както неоснователно се твърди в жалбата на Кооперация „И. Л. – С.“. Това е така, защото премахването на преместваемия обект, когато собственикът е неизвестен, се връчва на собственика на недвижимия имот, в който е разположен същият - 57а, ал. 4 от ЗУТ. Безспорно се установява от материалите по делото, че собственик на недвижимия имот, върху който са разположени павилионите, е „Искра – 21“ АД. Ето защо липсва допуснато съществено процесуално нарушение при посочването на задълженото лице, което следва да премахне процесния обект.

Заповедта е издадена и при правилно прилагане на материалния закон.

Съгласно § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ „преместваем обект“ е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.

Неоснователни са възраженията на оспорващите, че процесният обект представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. От събраните по делото доказателства, както и от приетата по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че процесният обект, включващ 6 павилиона за търговска дейност, е преместваем по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ.

От заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че павилионите не са закрепени трайно към земята, като металната конструкция е захваната за бетоновата настилка с анкерни болтове, които позволяват във всеки един момент конструкцията да бъде демонтирана. Поради това е възможно отделянето им от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура, за да бъдат премествани в пространството, без да губят своята индивидуализация. Това дава основание

процесният обект, включващ 6 павилиона за търговска дейност, да бъде квалифициран като преместваем обект по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, което води до извод за неоснователност на възраженията за наличието на строеж.

Поставянето на преместваем обект е под разрешителен режим, съгласно нормата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, изискващ издаването на разрешение за поставяне. Редът за издаването му е установен с наредба на общинския съвет, като за Столична община това е Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /Наредбата/, приета с решение № 717 по протокол № 71/06. 11. 2014 г. на Столичния общински съвет.

За процесния преместваем обект е налице издадено разрешение за поставяне № 106/26. 08. 2013 г. на главния архитект на район "Л." при Столична община, като същото е със срок за не повече от 5 години от датата на издаване /л. 55 от делото/.

Според чл. 30, ал. 1 от Наредбата срокът на действие на разрешенията за поставяне на преместваем обект не може да надвишава 5 години. В § 5, ал. 2 от ПЗР на Наредбата е предвидено, че срокът на действащите към влизане в сила на тази наредба разрешения за поставяне и други разрешения се удължава до размера на максимално определените срокове, с изключение на разрешенията за поставяне на обекти или елементи в терени на зелената система. Ето защо към момента на издаване на оспорения административен акт процесните павилиони са поставени без разрешение и подлежат на премахване.

Основанията за издаването на заповед по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ са алтернативно изброени в нормата на чл. 57а, ал. 1 от ЗУТ, като осъществяването на което и да е от тях поражда правомощието на компетентния орган да разпореди премахването на преместваемия обект. В настоящия случай срокът на издаденото разрешение за поставяне е изтекъл, поради което е налице основанието, предвидено в чл. 57а, ал. 1, т. 6 от ЗУТ.

Не се споделят възраженията в жалбата на „Искра – 21“ АД за липсата на индивидуализация на преместваемия обект. Релевантно е отразяването за наличието на преместваем обект, като се посочи неговото местоположение и техническите му характеристики /размери, конструкция и др./. Посочената информация се съдържа в оспорената заповед и е напълно достатъчна да се разбере за кой преместваем обект е издаден актът.

Обжалваният акт съответства и на целта на закона - недопускане държането на обекти по чл. 56, ал. 1 от ЗУТ при наличие на основание, установено в чл. 57а, ал. 1 от ЗУТ за тяхното премахване.

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че оспорваната заповед представлява законосъобразен административен акт, жалбите срещу който следва да бъдат отхвърлени.

С оглед изхода на спора и като съобрази разпоредбата на чл. 143, ал. 3 АПК, съдът намира за основателно искането за разноси, направено от процесуалния представител на ответника. Същите са в размер на 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на Кооперация „И. Л. – С.“ и на „Искра - 21“ АД срещу Заповед № РА-18-71/29. 07. 2022 г., издадена от главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА „Кооперация „И. Л. – С.“ и „Искра - 21“ АД да заплатят на Столична община съдебни разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението съгласно чл. 215, ал. 7, т. 4 от ЗУТ е окончателно.

СЪДИЯ: